

«Παρεμβαίνοντες...»

«Χωρίς καλὰ ἑλληνικὰ δὲν ἔχουμε ὄραμα...»

«Μηδὲν ἄμουσον»: τίποτε χωρίς ἔμπνευση,
τίποτε ἀπαίδευτο, ἄξεστο, ἀπρεπὲς

• «**Ὡς** προφορικός λόγος, ἀπὸ τὸ 2000 πρὸ Χριστοῦ μέχρι σήμερα μιλάμε μία γλώσσα, τὴν ἴδια μέσα στὴν ἐξέλιξή της, τὴν φυσικὴ ἐξέλιξή της σὲ ὅλα τὰ πεδία. **Σὲ** ἐπίπεδο λεξικολογικό, γραμματικό καὶ συντακτικό».

• «**Ἔχουμε** ἤδη ἓναν θησαυρό. Ἄνδρας, γυναίκα, οὐρανός, γῆ, τραπέζι, χέρι, μάτι. **Τὸ** ὄμμα ἔγινε ὀμμάτιον καὶ μετὰ μάτι. **Ἡ** χεῖρα ἔγινε χέρι. **Τὸ** σῶμα παρέμεινε σῶμα».

• «**Τώρα** πού ὑπάρχει ὁ “Thesaurus Linguae Graesae” καὶ ἔχουν καταγραφῆ ἠλεκτρονικὰ ὅλα τὰ κείμενα ἀπὸ τὸν Ὅμηρο μέχρι τοὺς Ἱστορικούς τῆς Ἀλώσεως, γνωρίζουμε ὅτι οἱ αὐτοτελεῖς ἑλληνικὲς λέξεις στὰ κείμενα εἶναι 250.000. Ἄλλο πρᾶγμα εἶναι οἱ τύποι κάθε λέξης. **Τὸ** σύνολο τῶν λέξεων πού περιλαμβάνονται στὰ ψηφιοποιημένα κείμενα εἶναι 105 ἑκατομμύρια». (!)

para+calo
=
ΠΑΡΑΚΑΛΩ

• «**Δέω** πάντοτε ὅτι μὲ τὰ Greeklisch [μιγαδικὴ γραφή μὲ λατινικούς χαρακτήρες], αὐτὸ πού μπορεῖς νὰ πάθεις εἶναι νὰ ἀποξενωθεῖς ἀπὸ τὴν εἰκόνα τῆς λέξης. Ἄν θελήσεις νὰ γράψεις τὸ **οικ-** στὴν λέξη **οἰκογένεια** μὲ γιώτα θὰ χάσεις ἓναν τεράστιο πλοῦτο: **Γιατί** τὸ **οικ-** σὲ παραπέμπει στὸ **οἶκος, οἰκία, οἰκονομία**».

• «**Μὲ** τὴν χρῆση λατινικῶν χαρακτήρων ἡ λέξη χάνει τὸ “ὀπτικό” τῆς ἴνδαλα, τὴν *φωτογραφία* της. Π.χ. γράφεις *ekí, pedi* κλπ».

• «**Δὲν** φοβᾶμαι τὴν παγκοσμιοποίηση μὲ τὴν ἔννοια ὅτι θὰ χαθοῦν γλώσσες. **Τὴν** φοβᾶμαι γιατί ἔμμεσα **ὁδηγεῖ** στὴν **ὑποβάθμιση** τῆς ἀξίας τῆς μητρικῆς γλώσσας, τὴν ὁποία **ὑποσκάπτει**».

• «**Ἄν** ὑποβαθμίσεις μέσα σου τὴν ἀξία τῆς γλώσσας, τότε μπορεῖς νὰ κάνεις ὅτιδήποτε. **Νὰ** τὴν γράφεις ὅπως θέλεις, νὰ τὴν προφέρεις ὅπως θέλεις. **Ἐκεῖ** πρέπει κανεὶς νὰ ἀντισταθεῖ. **Ἄν** μειώνεις τὴν ἀξία αὐτοῦ τοῦ χαρίσματος, μειώνεις τὴν σχέση σου μὲ τὸν κόσμο».

Γιὰ τὴν ἀντιγραφὴ:

† ὁ Μητροπολίτης Κυπριανός

3.12.2017 ἐκ. ἡμ.,

† Ἁγίου Προφήτου Σοφοῦ